

‘ಎದುರಿಸಿವುದು’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹೊಂತಾಡಿದ.

ಹಗ್ಗಿ ಜಗ್ಗಿ ರಟ್ಟೆ ನೋವು ಬಂದು ಹೋಗಿತ್ತು. ಹೊಂಡದಿಂದಾದ ಅನಾಹತಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸಿ ತಲೆ ಸಿದಿಯ ಕೊಡಗಿತ್ತು. ಹೊನ್ನಮ್ಮೆ ಬರುವುದರೊಳಗೆ ಒಂದು ಬೀಡಿ ಸೇದಿಕೊಂಡರೆ ಹೇಗೆ ಎನಿಸಿತು. ಆದರೆ, ಎರಡು ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಜಗ್ಗಿ ಹಿಡಿದಿರುವುದರಿಂದ, ಜೆಬಿನಿಂದ ಬೀಡಿ ತೆಗೆದು ಹತ್ತಿಸಿ ಹೇಗೆ ನೇಡುವುದು...

ಒಂದು ಉಪಾಯ ಹೋಗಿಯತ್ತು. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಂಡೂರಿ ಕುಶೀಲು ಬೀಡಿ ತೆಗೆದು ಹತ್ತಿಸಿದ.

ಹೊಂಡದ ಕೆಸರೋಳಗೆ ನಾಲ್ಕು ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಗಂಟೆಯಿಂದ ನೇತಾಡುವ ಸ್ಥಿರಿಯಲ್ಲಿನ್ನದುಹಾಕು ಹಗ್ಗಿ ಕೊಂಟ ಸಿಲಿವಾದಂತಾದಾಗ ಕಾಲು ತಲೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಒಮ್ಮೆಗೆ ಜೋರಾಗಿ ಅಲುಗಾಡಿಸಿತು.

ಹಡ್ಡಪ್ಪ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಹಗ್ಗಿ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಜಗ್ಗಿದಂತಾಗಿ ಅವನೂ ಜಾರುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ಚಪಕ್ಕನೇ ಹೊಂಡದೊಳಕ್ಕೆ ಪ್ರಕೃತಿಸಿಕೊಂಡು.

***

ಉದ್ದ ಹಗ್ಗಿಗಳನ್ನು ಒಂದಕ್ಕೊಂಡು ಗಂಟು ಹಾಕಿ ಅಪುಗಳನ್ನು ಸಿಂಬಿಯಂತೆ ದುಂಡರೆ ಸುತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಓಡೋಡಿ ಬಂದ ಹೊನ್ನಮ್ಮೆಗಿನೆ, ಹದಿನ್ನೆಡು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ನಳಗನ್ನಿಷ್ಟಿದ್ದ ಹೆಚ್ಚು ಒಬಗಿ ನೆಲಕಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸುವ ಮನಸಾಗಲಿಲ್ಲ. ನೇರ ಹೋಗಿ ಹೊಂಡದಲ್ಲಿ ಇಜುಕಿದಳು.

ಹೊಂಡದ ಎರಡನೇ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಗೋಡೆಗೊರಗಿ ಹಗ್ಗಿ ಹಿಡಿದೆಳ್ಳು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಗಂಡ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಎದೆ ದಸಕ್ಕಂಡಿತು. ‘ಅಯ್ಯೋ ದೇವೈ ಏನಾಯಿಸ್ತೆ... ಇವು ನಂಬಂಗಿಲ್ಲ... ಎಲ್ಲಾದ್ದು ಹಂಡಿ ತುಂಡು ಕ್ಯಾಟ ಅಸೆಗ ಹಗ್ಗಿ ಕ್ಯಾಟಿಬಿಟ್ಟು ಅವಸರದಮ್ಮೆಗಿ ಹೋಗವ್ತ ಜೊತೆ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟು... ಹನ ಏನಾಗಿ ಹೋಯ್ಯೋ’ ಎಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೊಂಡದ ತಳಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟು ಹಾಯಿಸಿದಳು.

ಹೊಂಡದ ಕೆಸರಿನ ಮೇಲೆ ತಲೆ ಚಾಚಿಕೊಡು ಹಸುವಿನ ಜರೆಗೆ ಹಡ್ಡಪ್ಪನೂ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ.

ಕರೆಯ ದಟದಂಚಿನ ನೀರಿನಲ್ಲಿ, ಮೇಲೆ ತಲೆ

ಹಾಕಿ ನಿಂತ ಕಪ್ಪೆಗಳಂತೆ ಹನು, ಗಂಡ ಇಬ್ಬರೂ ಹಿಳಿ ಹಿಳಿ ಕಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ‘ಅಯ್ಯೋ ನಿನ್ನ ಮರ ಮತ್ತೆನ್ನು... ಹಿಂಗೂ ಬೇರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿಯಾ... ಇನ್ನೂಂದು ಗಳಿಗೆ ನಾನ್ನೇ ಬರದೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ, ಕೆಸರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬ ಮುಖಿಗಿ ಹೋಗಿ ಬುಡಿದ್ದುಲ್ಲ... ತಾ ಈ ಹಗ್ಗದ ತುದಿಯ ನಿನಿಬ್ಬಿರ ಮದ್ದುದ ಹಗ್ಗಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟು... ನಾನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಎಳ್ಳಂಡು ಬಿಡಿನ ಹೊಂಗೆ ಗಿಡದ ಬಳ್ಳೆಗೆ ಕಟ್ಟಿ ನಿನಿಬ್ಬು ಇನ್ನೂ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಜರುಗ್ಗಿನ ಎಳ್ಳು ಹಿಂಡ್ಯಂಡಿತೀರನಿ... ದೇವರಿಗೆ ಹೋಡವು, ರಾಜೀಶ ಎಲ್ಲ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಏನಾದ್ದು ಮಾಡಕಾಗುತ್ತೆ’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಹೊಂಡದ ಮೇಲೆ ಪರಿದಳು. ಹಗ್ಗದ ಇನ್ನೂಂದು ತುದಿಯನ್ನು ಹೊಂಗೆ ಗಿಡದ ಕಾಂಡಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸುತ್ತು ಸುತ್ತಿ ಬಿಗಿದು ಕೆಳಗಿನ ಭಾರಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಜಗ್ಗಿ ಹಡ್ಡಪ್ಪ ಹಾಗೂ ಹನ ಮುಖಿಗಾದಂತೆ ಎಲೆದು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಆ ಉರಿ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಅವಸರದಮ್ಮನ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಮುಖ ಮಾಡಿ ನಹಾಯಿಸಾಗಿ ಕಾಯಿಕೊಡಿದಳು.

***

ಒಂದು ಗಂಟೆ ಕಳೆಯಿತು. ಎರಡು ಗಂಟೆ ಕಳೆಯಿತು. ಮೂರು ಗಂಟೆ ಕಳೆಯಿತು. ದಾರಿ ನೋಡಿ ನೋಡು ಹೊನ್ನಮ್ಮನ ಕಟ್ಟು ನೋಯಿತೋಡಿದವು. ಹಗ್ಗಿ ಜಗ್ಗಿ ಜಗ್ಗಿ ರಟ್ಟೆ ಸೋತು ಹೋಗಿದ್ದಾನ್ನು. ಅತ್ತೆ ಉರವರ ಸುಲ್ಲಿವೂ ಇಲ್ಲ. ಇತ್ತೆ ನಗರದ ಕಡೆಯಿಂದ ರಾಜೀಶನ ಸುಲ್ಲಿವೂ ಇಲ್ಲ. ಅವನೊಬ್ಬನಾದರೂ ಬಂದಿದ್ದರೆ. ನಗರದಲ್ಲಿ ಸಂತ ಬೇರೆ... ಮಂಡಿ ಬಿಟ್ಟು ಬರಲು ಸಾಪುಕಾರರು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಣ್ಣಿಲ್ಲವೋ ಏನೋದೆ. ಅವಸರದಮ್ಮನ ಕಡೆಯಿಂದ ಸದ್ಯಾಯಿತು. ಹೊನ್ನಮ್ಮೆ ಅಸೆಯಿಂದ ನೋಡಿದಳು. ಭರದಿಂದ ಬಂದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಉರ ಕಡೆ ಧಾವಿಸಿತು.

ಅದರ ಹಿಂದೆಯೇ ಬಂದ ಕರಿಯಣ್ಣನ ಹೊಪಡೆ ನೇರ ಹೊಂಡದ ಬಳಿಯೇ ನಿಂತುಕೊಂಡಿತು. ಈ ಬಿಬ್ಬನಾದರೂ ಬಂದನಲ್ಲ? ಹೊನ್ನಮ್ಮೆಗಿ ಧೈಯಾಪಾಯಿತು. ಕಂರಪೂರ್ತಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಅವನು ಏನೂ ಮಾತಾಡದೆ ಹೊಂಡದೊಳಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಕೆಸರೋಳಕ್ಕೆ ದೇಹ ಮುಖಿಗಿ ಹಗ್ಗಕ್ಕೆ ನೇತುಬಿದ್ದಿದ್ದ ಹನು ಹಾಗೂ ಹಡ್ಡಪ್ಪ ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಹಿಳಿ ಹಿಳಿ ಕಟ್ಟುಗಳಿಂದ ಆ ಎರಡು ಚೆವಗಳು ಇನ್ನೂ ಜೀವಂತವಾಗಿರುವುದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ‘ಇಂತಾ ಕಪ್ಪು